

Bruxelles, 18.5.2016
COM(2016) 329 final

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind Programul național de reformă al Spaniei pentru 2016

și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Spaniei pentru 2016

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind Programul național de reformă al Spaniei pentru 2016

și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Spaniei pentru 2016

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice¹, în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice², în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene³,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European⁴,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului de politică economică,

întrucât:

- (1) La data de 26 noiembrie 2015, Comisia a adoptat analiza anuală a creșterii⁵, care marchează începutul semestrului european de coordonare a politicilor economice pentru 2016. Prioritățile analizei anuale a creșterii au fost aprobate de Consiliul European din 17-18 martie 2016. La data de 26 noiembrie 2015, Comisia a adoptat, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă⁶, în care a identificat Spania ca fiind unul dintre statele membre pentru care urma să fie efectuat un bilanț aprofundat. În aceeași zi, Comisia a adoptat, de

¹ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

² JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

³ COM(2016) 329 final.

⁴ P8_TA(2016)0058, P8_TA(2016)0059 și P8_TA(2016)0060.

⁵ COM(2015) 690 final.

⁶ COM(2015) 691 final.

asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro⁷. Această recomandare a fost aprobată de Consiliul European din 18-19 februarie 2016 și a fost adoptată de Consiliu la data de 8 martie 2016. În calitate de țară a cărei monedă este euro și având în vedere legăturile strânse dintre economii în cadrul uniunii economice și monetare, Spania ar trebui să asigure punerea în aplicare deplină și în timp util a prezentei recomandări.

- (2) Raportul de țară privind Spania pentru 2016⁸ a fost publicat la 26 februarie 2016. Acesta a evaluat progresele realizate de Spania în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări adoptate de Consiliu la data de 14 iulie 2015 și cele realizate de Spania în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale din cadrul Strategiei Europa 2020. De asemenea, acesta a inclus un bilanț aprofundat în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011. La data de 8 martie 2016, Comisia a prezentat rezultatele bilanțului aprofundat.⁹ În urma analizei sale, Comisia concluzionează că Spania se confruntă cu dezechilibre macroeconomice. În special, nivelul ridicat al datoriei externe și interne, atât publice, cât și private, constituie în continuare o vulnerabilitate în contextul unui nivel ridicat al ratei șomajului. Este deosebit de important să se ia măsuri pentru reducerea riscului de apariție a unor efecte adverse asupra economiei spaniole și, având în vedere dimensiunea sa, a unor efecte de propagare negative asupra uniunii economice și monetare. În ciuda unor îmbunătățiri în ceea ce privește reechilibrarea contului curent, se preconizează că datoriile externe nete nu vor atinge niveluri prudente pe termen scurt. Reducerea efectului de levier în sectorul privat se desfășoară conform celor prevăzute, fiind susținută parțial de condiții de creștere favorabile, însă nevoile în materie de reducere a efectului de levier sunt mari, iar nivelul datoriei publice rămâne ridicat. S-au întreprins măsuri în sectorul financiar și în ceea ce privește cadrele de insolvență a societăților și a persoanelor fizice, dar sunt necesare acțiuni suplimentare privind inovarea, competențele și respectarea Pactului de stabilitate și de creștere.
- (3) La data de 29 aprilie 2016, Spania și-a prezentat Programul național de reformă pentru 2016, iar la 30 aprilie 2016 - Programul de stabilitate pentru 2016. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.
- (4) Recomandările specifice fiecărei țări relevante au fost abordate în cadrul programării fondurilor structurale și de investiții europene pentru perioada 2014-2020. Astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, dacă acest lucru este necesar pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului, Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele relevante și să propună modificări la acestea. Comisia a furnizat detalii suplimentare referitoare la modul în care va utiliza această dispoziție în Orientările privind aplicarea măsurilor de corelare între eficacitatea fondurilor structurale și de investiții europene și buna guvernare economică¹⁰.
- (5) În prezent, Spania face obiectul componentei corective a Pactului de stabilitate și de creștere. În cadrul Programului de stabilitate pentru 2016, Spania își propune ca deficitul global să fie de 3,6 % din PIB în 2016 și de 2,9 % din PIB în 2017. Astfel,

⁷ COM(2015) 692 final.

⁸ SWD(2016) 78 final.

⁹ COM(2016) 95 final.

¹⁰ COM(2014) 494 final.

se prevede ca deficitul excesiv să fie corectat cu un an mai târziu decât se recomandă în prezent de către Consiliu, efortul bugetar și obiectivele în materie de deficit global nefiind îndeplinite în 2014 și în 2015. Aceste obiective se bazează pe realizarea integrală a unor economii permanente în valoare de 0,4 % din PIB la nivelul administrației centrale și regionale, anunțate ca răspuns la recomandarea autonomă a Comisiei din 9 martie 2016. Se prevede că deficitul va continua să scadă ulterior, ajungând la 1,6 % din PIB în 2019. Cu toate acestea, nu se prevede atingerea obiectivului pe termen mediu referitor la o poziție bugetară echilibrată în termeni structurali în decursul perioadei acoperite de Programul de stabilitate. În special, se preconizează că soldul structural recalculat se va îmbunătăți doar marginal în 2016 și în 2017, la aproximativ -2½% din PIB, și că apoi va scădea ușor pentru a atinge -2¾% din PIB în 2019. Ponderea datoriei publice în PIB a scăzut doar marginal în 2015, la 99,2 % din PIB, și se preconizează că aceasta va scădea puțin în 2016 și în 2017, iar în următorii doi ani va scădea mai mult, ajungând la 96 % din PIB în 2019, când soldul primar se va transforma în excedent. Scenariul macroeconomic care stă la baza acestor proiecții bugetare este plauzibil pentru 2016 și 2017 și oarecum optimist pentru perioada ulterioară; acesta a fost aprobat de Autoritatea Independentă pentru Responsabilitate Fiscală din Spania (*Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal* - AIREF). Conform previziunilor Comisiei din primăvara anului 2016, deficitul este preconizat să ajungă la 3,9 % din PIB în 2016 și la 3,1 % din PIB în 2017, depășind obiectivele în materie de deficit global ale Programului de stabilitate. Prin urmare, nu se preconizează că Spania își va corecta deficitul excesiv până în anul 2016, conform recomandării Consiliului. Riscurile la adresa obiectivelor în materie de deficit care sunt prevăzute în program decurg, în mare măsură, din incertitudinile legate de realizarea economiilor promovate prin măsurile din perioada martie-aprilie 2016. În condițiile în care, conform proiecțiilor, deficitul structural va crește ușor în ambii ani, efortul bugetar nu respectă cerințele Pactului de stabilitate și de creștere. Pe baza evaluării sale a Programului de stabilitate și ținând seama de previziunile Comisiei din primăvara anului 2016, Consiliul consideră că există riscul ca Spania să nu respecte dispozițiile Pactului de stabilitate și de creștere. Prin urmare, sunt necesare măsuri suplimentare pentru asigurarea conformității în 2016 și în 2017.

- (6) În temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, Comisia va monitoriza constant punerea în aplicare a acțiunilor întreprinse de Spania ca răspuns la ultima recomandare pe care Consiliul a formulat-o în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE: prin urmare, Comisia va recomanda Consiliului măsurile adecvate care trebuie luate în cadrul procedurii aplicabile deficitelor excesive.
- (7) Începând cu 2012, cadrul fiscal-bugetar al Spaniei a fost consolidat pentru ca, printre altele, să se prevină abaterile și să se asigure respectarea de către toate nivelurile administrației a obiectivelor care le revin în materie de deficit, datorie și cheltuieli. În plus, la mijlocul anului 2015 a fost aprobată o regulă aplicabilă (pe bază voluntară) la nivel regional pentru limitarea creșterii cheltuielilor cu asistența medicală și cu produsele farmaceutice, iar în noiembrie 2015, guvernul și industria farmaceutică au semnat un acord menit să favorizeze raționalizarea cheltuielilor cu produse farmaceutice. Cu toate acestea, în 2015, majoritatea regiunilor și sectorul securității sociale nu și-au atins nici pe departe obiectivele fiscal-bugetare interne. Regula referitoare la cheltuieli prevăzută de Legea privind stabilitatea nu a fost respectată de subsectoarele administrației centrale, regionale și locale, iar cheltuielile cu produse farmaceutice, în special în spitale, au crescut și mai mult, chiar și excluzând impactul noilor tratamente de combatere a hepatitei C.

- (8) În domeniul achizițiilor publice, Spania are rezultate bune în ceea ce privește calitatea legislației și disponibilitatea procedurilor de recurs. S-au întreprins eforturi de raționalizare a achizițiilor publice, recurgându-se în special la mecanisme de achiziții comune. Cu toate acestea, există disparități între administrații în privința implementării achizițiilor publice, iar faptul că nu există mecanisme de control suficiente obstrucționează aplicarea corectă a normelor în materie de achiziții publice. Numărul presupuselor încălcări ale legislației UE în materie de achiziții publice care au fost aduse la cunoștința Comisiei în ultimii ani este relativ mare. În plus, Curtea de Audit a Spaniei a evidențiat existența unor deficiențe precum recurgerea în mod frecvent la procedura de negociere fără publicare, modificarea în mod repetat a contractelor, fracționarea contractelor în unele mai mici și lipsa de precizie și claritate a unor documente de licitație și decizii administrative.
- (9) Spania a înregistrat progrese considerabile în ceea ce privește restructurarea sectorului financiar. A fost pusă în aplicare Legea privind băncile de economii, ce vizează consolidarea guvernantei acestora și reducerea pachetelor de control deținute de către fundații bancare. Implementarea planurilor de restructurare a băncilor care primesc ajutor de stat se află într-un stadiu avansat. Banca Spaniei a modificat regimul contabil existent pentru instituțiile de credit și a adoptat un nou cadru pentru SAREB, societatea de gestionare a activelor din Spania. Noul cadru va permite SAREB să trateze în mod adecvat deprecierea și va contribui la adaptarea politicilor sale de reducere a efectului de levier la ipoteze de piață credibile.
- (10) Grație reformelor privind piața forței de muncă întreprinse în ultimii ani, ocuparea forței de muncă a devenit mai receptivă la creștere, iar crearea de locuri de muncă și-a reluat cursul, fiind sprijinită de creșterea flexibilității și de continuarea moderării salariilor. Acordurile colective au sprijinit această tendință și ca urmare a acordului interprofesional semnat în iunie 2015. Creșterea recentă a ratei globale de ocupare a forței de muncă s-a datorat în principal contractelor temporare, însă se înregistrează și o creștere lentă a numărului de contracte cu durată nedeterminată nou-semnate. Cu toate acestea, introducerea de stimulente pentru noi angajări pe perioadă nedeterminată rămâne limitată, proporția lucrătorilor temporari este în continuare una dintre cele mai ridicate din UE, iar oportunitățile oferite lucrătorilor temporari de a trece la un contract cu durată nedeterminată rămân reduse. Durata redusă a contractelor temporare limitează stimulentele pentru investiții în capitalul uman, reprezentând un obstacol în calea creșterii productivității. Deși, în prezent, înregistrează o scădere rapidă, rata șomajului rămâne foarte ridicată, în special în rândul tinerilor, iar durata medie a acestuia este în creștere. Ratele constant ridicate ale șomajului de lungă durată implică faptul că șomajul riscă să devină un fenomen cronic, ceea ce afectează condițiile sociale și de muncă. Aproape 60 % din șomerii de lungă durată sunt slab calificați, motiv pentru care sunt necesare politici active și pasive în domeniul pieței forței de muncă adecvate și politici de formare corespunzătoare pentru a aborda necorelările persistente ale competențelor și pentru a preveni deprecierea competențelor în rândul acestui grup. Interacțiunea cu angajatorii în ceea ce privește elaborarea programelor de formare este încă redusă.
- (11) Eficacitatea măsurilor de activare și a măsurilor active de ocupare depinde în mare măsură de capacitatea serviciilor de ocupare a forței de muncă de a elabora și a oferi un sprijin personalizat beneficiarilor. Punerea în aplicare a reformelor recente ale politicilor active în domeniul pieței forței de muncă avansează lent, iar serviciile publice de ocupare a forței de muncă dispun în continuare doar de o capacitate limitată în ceea ce privește furnizarea unei consilieri și a unei asistențe eficiente și

personalizate pentru căutarea unui loc de muncă. Cooperarea dintre serviciile publice regionale de ocupare a forței de muncă și agențiile private de plasare a forței de muncă rămâne limitată. În plus, cooperarea dintre serviciile de ocupare a forței de muncă și serviciile sociale este inegală între regiuni, ceea ce împiedică oferirea unei asistențe coordonate persoanelor îndepărtate de piața forței de muncă, în special beneficiarilor de venitul minim. Există diferențe semnificative între regiuni în ceea ce privește sistemele de sprijin pentru venit, de exemplu în ceea ce privește modalitățile de realizare, condițiile de eligibilitate, domeniul de aplicare și adecvarea, iar dificultățile în ceea ce privește transferul prestațiilor sociale reprezintă un obstacol în calea mobilității forței de muncă între regiuni. În plus, informațiile referitoare la tranziția către obținerea unui loc de muncă a beneficiarilor sistemelor de garantare a unui venit minim sunt destul de limitate. Spania pregătește în prezent o hartă a sistemelor sale naționale și regionale de sprijin pentru venit, care acoperă nivelul național și cel regional. Deși au fost întreprinse unele măsuri, eficacitatea prestațiilor pentru familii și pentru locuințe în ceea ce privește reducerea sărăciei rămâne limitată, iar lipsa unor servicii adecvate și accesibile de îngrijire a copiilor și de îngrijire pe termen lung descurajează în special femeile să accepte un loc de muncă.

- (12) Schimbările tot mai rapide din domeniul compoziției sectoriale a ocupării forței de muncă pe care le înregistrează Spania din 2008 au fost însoțite de o creștere a necorelării competențelor. Nivelul general redus al competențelor împiedică tranziția către activități cu o valoare adăugată mai mare și reprezintă un obstacol în calea creșterii productivității. În ciuda unui nivel ridicat de absolvire a învățământului terțiar, oferta de competențe nu este aliniată suficient la necesitățile pieței forței de muncă, iar ratele capacității de inserție profesională a absolvenților învățământului terțiar sunt printre cele mai reduse din Europa, un procent semnificativ al acestor absolvenți fiind angajați pe un post care nu necesită o diplomă universitară. În plus, în ciuda unei ușoare îmbunătățiri în ultimii cinci ani, datorată, parțial, unor inițiative menite să sporească reprezentarea întreprinderilor în consiliile de administrație ale universităților, cooperarea dintre universități și întreprinderi rămâne deficitară. Mobilitatea redusă a cadrelor universitare, rigiditatea sistemului de guvernanță a universităților și barierele administrative întâmpinate de Birourile de transfer al rezultatelor cercetării (*Oficinas de transferencia de resultados de investigación – OTRIS*) reprezintă obstacole în calea unei cooperări mai strânse.
- (13) Politica în materie de cercetare și de inovare din Spania se confruntă cu o serie de provocări. Interacțiunea dintre cercetarea publică și cea privată este redusă. Intensitatea cercetării și dezvoltării în Spania (cheltuielile cu cercetarea și dezvoltarea raportate la PIB) și performanțele în materie de inovare continuă să scadă, pe fondul unui număr relativ mic de societăți inovatoare și al unor stimulente limitate acordate în favoarea unei colaborări între cercetarea publică și întreprinderi. Spania obține rezultate sub așteptări în ceea ce privește majoritatea indicatorilor privind inovarea aferenți întreprinderilor. Diferența față de UE în ansamblul său în ceea ce privește cheltuielile referitoare la intensitatea cercetării și dezvoltării este deosebit de mare în ceea ce privește investițiile în cercetare și dezvoltare făcute de sectorul privat (0,6 % în Spania față de 1,3 % în ansamblul UE). Capitalul de risc continuă să nu fie utilizat pe scară largă în Spania, în special în faza de înființare a întreprinderilor. Coordonarea deficitară a politicilor în materie de cercetare și inovare din Spania a condus la un peisaj regional fragmentat de organisme și programe vizând promovarea activităților de inovare și a cooperării dintre cercetători și întreprinderi, ceea ce creează dificultăți semnificative pentru întreprinderi, în special

pentru întreprinderile mai mici. Participarea redusă a întreprinderilor la activitățile de inovare ar putea indica o lipsă a stimulentei și condițiilor pentru un cadru care să favorizeze inovarea. Așa cum s-a subliniat în evaluarea *inter pares* din 2014 efectuată de CSEC (Comitetul pentru Spațiul european de cercetare și inovare) cu privire la sistemul de cercetare și inovare din Spania, sistemele publice de cercetare cele mai de succes sunt caracterizate de niveluri de evaluare și de răspundere mai mari decât cele constatate în Spania. În acest context, alocarea de fonduri publice pentru activitățile de cercetare și dezvoltare desfășurate în universități și în organismele de cercetare publice nu este bazată, de regulă, pe performanțe, ceea ce reduce stimulentele pentru îmbunătățirea calității și a relevanței rezultatelor științifice.

- (14) Dimensiunea medie redusă a întreprinderilor spaniole este unul dintre motivele pentru care productivitatea economiei este în mod constant scăzută. Creșterea întreprinderilor, combinată cu îmbunătățirea capitalului uman, a inovării, a tehnologiei, a accesului la finanțare și a eficienței justiției ar putea stimula productivitatea globală. În 2015, investițiile efectuate de întreprinderi s-au consolidat, pe baza unor condiții dinamice privind cererea, a costurilor reduse ale creditării și a continuării ajustării bilanțurilor de către sectorul întreprinderilor și de către gospodărie. Spania a întreprins diverse măsuri pentru a facilita creșterea întreprinderilor. De exemplu, se preconizează ca legea adoptată recent privind finanțarea întreprinderilor să faciliteze accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). În plus, evaluarea prealabilă a impactului potențial al noii legislații asupra IMM-urilor este acum obligatorie. Cu toate acestea, perioada de timp și numărul de autorizații necesare pentru înființarea unei întreprinderi și lansarea anumitor activități economice rămân relativ mari.
- (15) Diferențele considerabile existente între regiuni în Spania în ceea ce privește practicile de reglementare, inclusiv în ceea ce privește acordarea autorizației de înființare a unei întreprinderi, pot limita capacitatea de creștere a întreprinderilor. Legea privind unitatea pieței vizează reducerea barierelor din calea accesului și a exercitării activităților economice în diferitele regiuni ale Spaniei, precum și îmbunătățirea reglementării. Aceasta ar putea avea un impact semnificativ asupra eliminării barierelor din calea investițiilor și ar putea facilita acordarea de autorizații de înființare întreprinderilor, activitățile comerciale și creșterea întreprinderilor. Cu toate acestea, deși este în vigoare de trei ani, punerea în aplicare a acesteia de către administrațiile regionale este lentă. De asemenea, concretizarea beneficiilor reformei din 2014 a sectorului comerțului cu amănuntul depinde de adoptarea de către administrațiile regionale a actelor de punere în aplicare necesare. În plus, este probabil ca abordarea obstacolelor din calea accesului la sectorul serviciilor profesionale să ducă la creșterea productivității în alte sectoare care utilizează rezultatele respective. În afară de transpunerea în legislația spaniolă a Directivei privind serviciile, nu s-a înregistrat niciun progres în ceea ce privește o reformă orizontală a cadrului de reglementare pentru profesiile reglementate și asociațiile profesionale, cu excepția celor din domeniul certificării proiectelor de către un consiliu profesional. Reforma prevăzută în mai multe programe naționale de reformă succesive nu a fost adoptată. Această reformă viza definirea profesiilor pentru care este necesară înscrierea într-o organizație profesională, sporirea transparenței și răspunderii organismelor profesionale, deschiderea activităților al căror acces este limitat în mod nejustificat și păstrarea unității pieței în ceea ce privește accesul la serviciile profesionale și exercitarea acestora în Spania.

- (16) În contextul semestrului european, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a Spaniei, pe care a publicat-o în raportul de țară pentru 2016. De asemenea, a evaluat Programul de stabilitate și Programul național de reformă, precum și măsurile luate ca urmare a recomandărilor adresate Spaniei în anii precedenți. Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestora pentru o politică fiscal-bugetară și socioeconomică sustenabilă în Spania, ci și de conformitatea acestora cu normele și orientările UE, având în vedere necesitatea consolidării guvernantei economice globale a UE prin oferirea unei contribuții a UE la deciziile naționale viitoare. Recomandările formulate în temeiul semestrului european sunt reflectate în recomandările 1-4 de mai jos.
- (17) În lumina evaluării respective, Consiliul a examinat Programul de stabilitate, iar avizul¹¹ său se reflectă îndeosebi în recomandarea 1 de mai jos.
- (18) În lumina bilanțului aprofundat realizat de Comisie și a acestei evaluări, Consiliul a examinat Programul național de reformă și Programul de stabilitate. Recomandările sale, formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, se reflectă în recomandările 1-4 de mai jos,

RECOMANDĂ ca, în perioada 2016-2017, Spania să întreprindă acțiuni astfel încât:

- (1) Să asigure o corectare durabilă a deficitului excesiv până în 2017, reducând deficitul public la 3,7 % din PIB în 2016 și la 2,5 % din PIB în 2017, prin luarea măsurilor structurale necesare și prin utilizarea tuturor profiturilor excepționale pentru a reduce deficitul și datoria. Această acțiune este în concordanță cu o îmbunătățire a soldului structural de 0,25 % din PIB în 2016 și de 0,5 % din PIB în 2017. Să pună în aplicare la toate nivelurile administrației instrumentele prevăzute în Legea privind cadrul fiscal-bugetar. Să consolideze mecanismele de control pentru achizițiile publice și să coordoneze politicile de achiziții între diversele niveluri ale administrației.
- (2) Să întreprindă măsuri suplimentare de îmbunătățire a integrării pe piața forței de muncă, punând accentul pe acordarea unui sprijin personalizat și consolidând eficacitatea măsurilor de formare. Să consolideze capacitatea serviciilor de ocupare a forței de muncă de la nivel regional, precum și coordonarea acestora cu serviciile sociale. Să elimine decalajele și disparitățile în ceea ce privește sistemele de garantare a unui venit minim și să îmbunătățească sistemele de sprijin pentru familii, inclusiv accesul la servicii de calitate în materie de îngrijire a copiilor și de îngrijire pe termen lung.
- (3) Să întreprindă măsuri suplimentare de îmbunătățire a relevanței învățământului terțiar pentru piața forței de muncă, inclusiv prin oferirea de stimulente pentru cooperarea între universități, întreprinderi și sectorul cercetării. Să consolideze finanțarea bazată pe performanță a organismelor de cercetare publice și a universităților, precum și să încurajeze investițiile în cercetare și inovare efectuate de sectorul privat.
- (4) Să accelereze punerea în aplicare la nivel regional a Legii privind unitatea pieței. Să asigure punerea în aplicare de către regiunile autonome a măsurilor de reformă adoptate pentru sectorul comerțului cu amănuntul. Să adopte reforma planificată privind serviciile și asociațiile profesionale.

¹¹ Emis în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*